

[Kaj V. Andersen.]

ministerens sidste bemærkninger, og jeg skal ikke bore yderligere i spørgsmålet ved denne lejlighed, men blot tilføje, at det ville være horribelt, om arbejdstidsregler, overarbejdspenge, afspadsring og almindeligt bureaukrati til syvende og sidst skulle vise sig at være narkoforbrydernes bedste forbundsfælle i denne nation.

Justitsministeren (Orla Møller):

Det sidste tvinger mig på talerstolen igen, for der er ikke tale om at der i denne sag er et bureaukrati, der hindrer et fornuftigt politimæssigt arbejde på dette område. Det er nu engang den situation for det danske politi, at der er for få folk, og det gælder på alle områder, og derfor er enhver leder inden for dansk politi i en meget hårdt presset situation, hvor der skal tages hensyn til arbejdskraften og til udnyttelsen af arbejdstiden osv. Det kan i visse situationer komme til at betyde, at arbejdet skal lægges meget stærkt til rette. Det kan ikke efter min bedste overbevisning kaldes for bureaukrati, men fornuftig ledelse inden for de givne rammer.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af Voigt (FP) til justitsministeren:

„Hvad agter ministeren at foretage over for sekten Jehovas Vidner for at hindre, at uskyldige børn bringes i livsfare?“
(Spm. nr. 57).

Skriftlig begrundelse.

Spørgsmålet skal ses i relation til bortførelsen af den 3-årige dreng for nylig, som efter lægens udsagn er dødsmerket, hvis han ikke får nyt blod. Grundlovens § 70 siger udtrykkeligt, at ingen på grund af sin trosbekendelse kan unddrage sig opfyldelsen af nogen almindelig borgerpligt. Og det må helt klart være en borgerpligt at sørge for, at uskyldige og uselvstændige individer ikke bringes i livsfare eller dør på grund af afvigende religiøs holdning.

Voigt (FP):

Politik og religion er efter min opfattelse to ting, der bør holdes skarpt adskilt. Når jeg alligevel bringer Guds ord ind i dette hus

i dag, er det, fordi jeg har en følelse af, at en meget stor del af befolkningen føler sig stærkt berørt af, at et lille barn kan bringes i livsfare på grund af en stærk og klippefast tro hos et forældrepar.

Enhver skal have lov at tro og fortolke bibelen, som han vil, hvis det ikke skader andre, ingen tvivl om den ting, og så kan man for min skyld kalde sig vidner, gurdyrker, Billy Graham-tilhænger, eller hvad ved jeg. Men når Danmark har en grundlov, som dette tings medlemmer i særlig grad skal efterleve, vil jeg hermed efterleve § 70, idet jeg føler det som en borgerpligt at spørge justitsministeren: hvordan kan vi undgå, at ikke selvstændige og umælende individer bringes i livsfare, fordi der ifølge sekten Jehovas Vidner skal komme et stort slag, der hedder Harmageddon-slaget, og som betyder, at Jorden skal gå under, og at alle, som har modtaget blod fra et andet menneske, vil forgå og ikke komme med over i det evige liv.

Hvis voksne mennesker tror på den historie, som har løbet rundt i verden siden det første slag skulle stå i 1914 — nu skal det endelig være alvor her i 1975 — så skal de have lov til det. Men er det ikke urimeligt i den grad at misfortolke Guds ord, at det bringer børn i livsfare? Kun et eneste sted i det, vi lærer vores børn i skolen i dag, i Det nye Testamente, står der, i Apostlenes Gerninger, kap. 15, vers 29:

„at I afholder jer fra afgudsofferkød og fra blod og fra kød af kvalte dyr og fra utugt. Når I holder jer derfra, handler I ret. Lev vel!“

Så vidt var Guds ord.

Hvad er justitsministerens ord?

Og endelig til sidst: jeg håber ikke, at justitsministeren mener — som visse medlemmer af dette ting har ment det — at spørgsmålet er dårligt.

Justitsministeren (Orla Møller):

Det kunne naturligvis være fristende at begynde med også at citere skriftsteder, men jeg skulle måske oplyse hr. Voigt om, at det skriftsted, der er citeret fra Apostlenes Gerninger, i hvert fald ikke er det, der er baggrund for Jehovas Vidners opfattelse omkring blodet.

Som fremhævet af hr. Voigt udelukker grundlovens bestemmelser om religionsfrihe-